

(המשך מעמוד 21)

מיואשת, לבדה בכביש זר, בארץ זרה, מתגעגעת לאמה הרחוקה, לאביה שממנו ברחה זה עתה באימה עיוורת מפני סבל נוסף — הגיעה לכביש הראשי, עצרה ב"תחנת-האוטובוסים שבצומת, מבלי לדעת מה הלאה, מה עכשיו.

זה היה מצבה הנפשי המזועזע, כאשר מתוך הלילה זינק עליה האנס.

חיילים

לחיפוש

לדרו אינו מדבר עדיין עברית. אך הזדעזעותו ברורה גם ללא תרגום: "אני לא מבין מדוע פה בארץ, שיש לנו כל כך הרבה חיילים, לא יכולים לשלוח, בזמן הצורך, מאה או אפילו מאתיים חיילים, כשילדה נעלמת. אם רוצה תפס ילד, זה או כחורה, ושומע שמאות חיילים מחפשים באיזור, הוא ידאג לברוח.

במקרה של רוברטה, לפחות, היתה עצה זו מצילה את חייה. שכן הילדה הבודדה, שלא ידעה את דרכה בארץ, לא יכלה להתרחק ולנסוע לשום מקום. ברור היה שהיא נמצאת בסביבה הקרובה.

זאת היתה גם דעת המשטרה. ב"דרך כלל, אין המיטרה מפרסמת מודעות-חיפוש אחרי ילדים שנעלמים, ב"ימים הראשונים, מסתפקת בהפצת הידיעה בכל התחנות בארץ. הפעם, יצאו השוטרים מייד לחיפוש, סירסמו מודעות ב"עיתונות, מתוך ידיעה שלילדה לא היה

שמצידי בנייני העיירה. ניתן למצוא במקום מיטבאה אוטנטית עם דלתות קפיציות, בית מלון, שהארוחה היקרה ביותר בו עולה 60 סנט, מכבסה סינית וכמובן, משרד שריף עם מודעות של מבוקשים. מבקרים במקום נדרשו לשלם דמי כניסה וסירבו.

נוף מערב פרוע טיפוסי באזור המישטרע סמוך ל" עיר המיזרחית קלקליה. בתמונה מדגים שוקי כהן, מנהל השטח, פוזת מערבונים בתיאלמוות, על רקע הרחוב הארוך והמאובק

המיזרח הפרוע

אך לשוקי יש הרבה מה לומר: "אני לא אומר שצריך לירות, אבל אני בהחלט יכול להבין את הבחורים. זה עניין שהתי פוצץ אחרי שאבק השריפה הצטבר הרבה זמן.

לאחר שנמצאה הפנינה, הובא לארץ לא פחות ולא יותר מאשר סרד קרר, ה" איש שבנה את העיירה למערבון-המערבון גים — בצהרי יום, והוא זה שתיכנן את עיירת המערב הישראלית.

יש לנו פה מקום שאנחנו אוהבים אך תו ושוטרים עליו. אני באמת לא יודע מה אחרים יכולים למצוא פה. הבניינים לא יפים משהו מיוחד, הם בסך הכל הו"י חות שמאחוריהם אין כלום. לנו זה יקר בגלל שהקמנו את זה.

לפני שהתחילו הפירסומים בעיתונות היה תענוג להיות פה. היינו כמה חבריה ששמרו על המקום בין ההטרטות. מסביב הגבעות האלה, השקט, החורשות הענקיות והחיות. הגענו עד לכך שאיילות, שהסי תובכו באיזור, היו מתהלכות בשטח ה" עיירה כמו בבית. אפילו רעש הגיפים שלנו לא הסריד אותן. הן אכלו לנו ממש מה"ד."

עכשיו באים לכאן אנשים וכל אחד הורס קצת לפי השיטה הישראלית המקר בלח: נו מי כבר ירגיש אם אני אקח את הקרש הזה, או את הפלקט הזה, וכש" באים לך עשרות ומאות כל שבת, זה

כל זה היה פעם. היום לא רואים פה צל של איילה, אחרי ההתקפות האינדיא-

הוא אשם כל כך, היה שם מישהו שנתן לו הוראה לפתוח באש, והמישהו הזה עושה היום מעשה לא הכי יפה בעולם בזה שהוא שותק עכשיו. אני רק יודע שאם לי היה קורה דבר כזה, לא הייתי פותח באש, אפילו אם היו רומסים אותי. זה בכל זאת נשים וילדים."

האינדיאנים

הבריחו איילות

ירי הסרטים הוקמה עליידי חברה אמריקאית שחיסשה מקום קבוע ל" צילום סרטי-מערבונים. "זה התחיל" מספר שוקי, "בוה שחברה רצתה להסי ריט מערבון בארץ. תיפאורות של עיירה

קשרי עדין (44), פועל הפרדסים שגילה את גופת רוברטה, מיהר להודיע את המטרה.

המגלה

לאן לברוח — ואם נעלמה, יש חשש רציני לאסון.

אלא שלרוע המזל, נכשלו הפעם כלבי הגיפוש. כעבור יומיים, שוב ערכה ה" מיטרה חיפוש, שוב לשווא.

כשעלינו לארץ, רציני להיכנס לאולי פן לעברית עם הילדות, ולגור איתן יחד בפנימייה של האולפן. סיפר האב הש" כול, "אבל הודיעו לי, עוד באיטליה, ש" רק בעוד תשעה חודשים יהיה מקום בשבילנו במרכז קליטה. אבל החלטתי לא לחכות, ולכוא לארץ מיד. ההחלטה ה" זאת עלתה לי מאוד ביוקר."

המיטרה הועברה לכפר-סבא, והשכנים גילו במהרה כי העולה החדש משוגע לבנו" תיו. הוא היה עוזר להן, מדי בוקר, ל" התכונן לבית-הספר, מכין את ארוחותיהן, ודואג במסירות לכל מחסורן.

ההחלטה הגורלית להעביר את ה" ילדות למוסד נווה-הדסה נטלה כא" שר העומס — לבשל, לכבס, לגהק, ובכ" לל לנהל משק בית שלם — הפך לקשה מדי לאב. יחד עם זאת, האמין כי החיים בצוותא, כל היום, בחברת ילדים בני גי" לן, יעזרו לבנותיו להתגבר על הניתוק מהאם והמעבר לחיים החדשים.

הוא לא שער כי לבני אחת מהן, יהיה זה הוא החיים.

השבוע התגלה מימצא מעניין שגילו החוקרים בסמוך למקום הרצח: חגורת מכנסיים של גבר. סימנים שונים הצביעו על כך, שיתכן שהיתה זו חגורתו של ה" רוצח. החוקרים מתכוונים להגיע אל בעל החגורה בכל מחיר.

שכן בפשע-זוועה מסוג זה, אין גבול למחיר. המפלצת שקיפדה את חייה של רוברטה הקטנה, תישאר חיה גרדפת — עד היום שתילכד.

איתה. הקמת המיבנים עלתה כשני מיליון ל"י, והם משמשים צוותות הסרטה זרים שבאים לישראל לצלם מערבונים. קיר" בת המקום לתל-אביב עוזרת לחיטון בתקציב ההפקה.

במקום זה נערך בשבת האחרונה קרב יריות ללא צלמים ומסרסות" כפי שהיא נראית מן הגבעות המקיפות קולנוע. זוהי העיירה, כפי שהיא נראית מן הגבעות המקיפות

בלי מצלמות

גומר בסוף כמו פשיטה של ארבה על שדה קמה."

ניות שירדו עלינו. השבת האחרונה היתה רק פסיק לעומת מה שהתרחש בשבתות קודמות. ודרך אגב, זה לא הפעם הרא" שונה שהשומרים ירו. לפני כמה שב" תות היו פה שוטרים שהומנו לקראת מבול הפולשים, ובנוכחותם ירה אחד ה" בחורים יריות אזהרה באוויר, כשנראה כי האנשים שירדו עלינו במכוניות ומן הגבעות, לא ירתעו מפלישה על אף ה" שוטרים."

במערב הפרוע היו צריכות לעלות המון כסף. או החליטו שאם כבר משקיעים, או לטוח ארוך. בארצות-הברית נמצאו מש" קיעים לעניין, ושכרו אותי לחפש איזור לא רחוק מתל-אביב. שיתאים מבחינת נוף ותנאים לצילום מערבונים."

הקטובצניק לשעבר, בן ה-32, מספר כי באחד הימים כשיצא מן העיירה לראש" העיין הסמוכה לקנות מצרכים, פגש ב" דרך נער כשבידו גליל טאפטים.

"היו איתי במיקרה בגיפ שני שוטרים. שאלתי אותו למה לקח את זה והוא אמר: סתם מצאתי. חשבתי שאני מישתולל מלכס. הבחור קילף טאפט מקיר, ת"ס צורה של חדר שלם, ובסוף: סתם מצא" תי."

שוקי עבד או באולפני הרצליה, וכיש" רונותיו באיתור שטחים נבעו מן התקופה הארוכה בה שירת כסייר בצה"ל.

"או אחר כך מתפלאים שבן-אדם מאבד את העשתונות ויורה באוויר כשמנסים לר" מוט אותו בגלגלים של מכוניות?"

למפקח משה שחרי, ממלא מקום מפקד תחנת כפר-סבא, שם הוגשה התלונה על היריות, אין כרגע מה לומר בעניין: "כל מה שאני יכול להגיד ש" הוגשה תלונה על יריות באוויר בשטח העיירה, ואנחנו בודקים את זה."

"חיפשונו המון זמן. בגיפים, ברגל וא" פילן בהליקופטרים. עד שגילינו את ה" פנינה הזאת. קשה להאמין שבמרחק כה קטן מתל-אביב יש איזור של נוף כזה. גבעות, טרשים, צמחייה סבוכה, כל מה שמערבון טוב דורש."